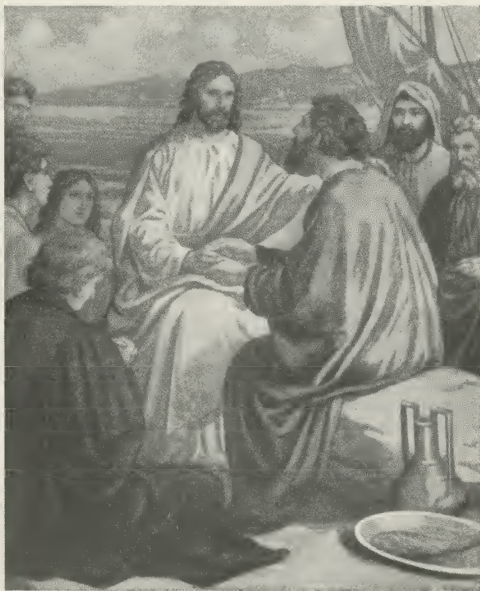

De Ster

JEZUS EN PETRUS

Johannes 21 : 15

Maart 1951

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

51e JAARGANG • No. 3

INHOUD :

	Blz.
De Weg, de Waarheid en het Leven, door John P. Lillywhite	51
Nog enige woorden van waardering	53
Pasen	54
Hooggestemde gedachten	57
Het Heilig Avondmaal	57
Is sterrenwichelarij een wetenschap?	59
Levensmoed	63
Wilford Woodruff's eerste Zending	64
Voorwaarts Christen Strijders	66
Wacht op de Heer!	68
„Als we maar konden begrijpen...” zuchtte Mendel Ephraïm	69
Het Foutenhoekje	70
Voor de jeugd	71
Zo sterk als een beer	72
Broederlijke Liefde	73
Gouden jubileum	73
„Want Mijn Ziel Schept Behagen In Het Gezang Des Harten”	74
Laat ons vriendelijke woorden spreken	75
Aankomst en Vertrek	75
Gebeurtenissen in de Zending	78

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistent: ARNOLD SIEVERTS

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

De weg, de waarheid en het leven

DOOR JOHN P. LILLYWHITE,

President der Nederlandse Zending.

*

Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, volgt gij Mij."

Het bovenstaande is een moedige uitspraak, doch in deze verklaring ligt grote kracht. Alleen de Meester van hemel en aarde kon het zeggen, want Hij bracht Zijn gehele leven deze uitspraak tot uiting. Hij leerde als machthebbende, als iemand, die de macht bezat, welke zich paart aan een rotsvaste overtuiging. Hij kende de waarheid en de waarheid had Hem vrij gemaakt. Hij kwam in deze wereld om haar bewoners eveneens die waarheid en vrijheid te doen kennen. Hij zeide: „Indien gij in Mijn woord volhardt, dan zijt gij inderdaad Mijn discipelen; en gij zult de waarheid kennen en de waarheid zal u vrij maken." Zijn gehele wezen straalde van leven en geestdrift, vervuld als Hij was van de Geest Gods — de geest van Zijn roeping. Hij was vast besloten de wil van God te doen en deze vastberadenheid en ontvangen autoriteit klonken door in al Zijn woorden en handelingen.

Hij beklagde Zijn lot niet, zoals sommigen ons willen doen geloven. Inderdaad, de Schrift zegt: „Hij was een Man van smarten," doch Zijn gelaat straalde immer dóór het licht van een innerlijke vreugde. Nimmer wiéper Hij een schaduw over anderer leven. Waar Hij zich ook bevond, overal bracht Hij hoop en licht, ter-

wijl schaduw en twijfel vloten. Zijn leven was vol vreugde. Niemand gevoelde zich ooit terneer geslagen in Zijn gezelschap. Als Hij reden tot klagen of verdriet had, verborg Hij deze altijd diep. Zijn gehele leven was een voortdurende benedictie. Hij zegende de kinderen der mensen. In de plaats van verdriet stelde Hij schoonheid. Hij zalfde hun hoofden met de „olie der vreugde."

In mijn leven heb ik enige mannen en vrouwen ontmoet, die, naar het mij toescheen, trachtten in de voetstappen van de Meester te treden, waarin zij zeer wel geslaagd bleken. De Geest van Christus scheen hun leven zo beïnvloed te hebben, dat men hun warmte kon gevoelen in de oprechte handdruk, in hun immer goede raad en in hun glimlach, waaruit oprechte sympathie en liefde sprak. Een dergelijke invloed, zulk een geest is onmisbaar voor een ieder, die uitgaat om het Evangelie te prediken. Deze geest moet met veel zorg worden aangekweekt, niet alleen voor het prediken van het Evangelie, doch ook voor het dagelijks leven. De christelijke geest van liefde en sympathie zal de wereld tot u brengen en u omringen met een sfeer van vrede en succes. Zij zal u alle goede dingen bren-

gen, waardoor gij vreugde in het leven kunt hebben. Door te trachten anderen gelukkig te maken zult gij uw eigen geluk verhogen. Door de lasten van anderen te verlichten, zult gij uw eigen zorgen wegnemen. Jezus wist dit beter dan u of ik dit ooit zullen weten. Bij zekere gelegenheid zeide Hij: „En Ik, wanneer Ik verhoogd zal zijn, zal Ik alle mensen tot Mij trekken.“ Met andere woorden gaf Hij hier dus te kennen: „Als Ik mijzelf met ziel en lichaam geef in de liefdedienst voor Mijn God en Mijn medemensen, zal Ik alle mensen tot Mij trekken.“ Het is deze les, die de Heer al Zijn volgelingen wenst in te prenten.

Toen Zijn discipelen ontmoedigd en vermoeid waren door de moeilijkheden, verzoekingingen en vervolgingen, waaraan zij bloot stonden, troostte Hij hun bedroefde harten door hen te wijzen op de heerlijkheid en vreugde, welke eens hun deel zouden zijn als zij Hem getrouw bleven volgen. „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. In Mij hebt gij vrede.“

Deze gedachte hield de Meester Zijn discipelen voortdurend voor ogen. Zij moesten vele lessen leren teneinde zichzelf te vervolmaken in de juiste manier van leven en vaak moesten zij moeilijkheden verduren om ze te leren. Zo is het ook met ons. Wij allen moeten de lessen van een goed en schoon leven leren. Wij moeten leren te leven volgens ons beste kunnen. Het leven is een school en onze grote Meester geeft ons voortdurend nieuwe lessen. Vaak moeten wij het bittere proeven om het zoete beter te kunnen waarderen. Wij moe-

ten in de schaduw leven om beter van de zon te kunnen genieten. Tot wij geleerd zullen hebben gelukkig te zijn zonder zonnenschijn — waardoor wij die staat bereikt zullen hebben, waarin wij van alle dingen ten volle kunnen genieten — is het goed dat zonnenschijn en schaduw het bittere en het zoete, zodanig vermengd zijn als alleen God het kan. Wanneer wij dus een onaangename plicht moeten vervullen of belast worden met een nieuwe zorg of moeilijkheid, moeten wij nimmer vergeten dat het weer een nieuwe les voor ons is. Indien het ons moeilijk valt die les te leren is het een bewijs, dat wij haar dus nog niet onder de knie hebben.

Een der schoonste lessen, ons door de Meester gegeven, is die van dienstbaarheid. Hij diende Zijn gehele leven, vanaf de nederige kribbe in Bethlehem tot aan het kruis op Golgotha. Hij gaf zich voor de mensen, omdat Hij het grote verlangen koesterde hen te redden, ja, om het gehele mensdom te redden en te verhogen. Inderdaad, Hij leed, doch wij moeten Zijn leven niet zien als een lijdensweg. Christus bewandelde het steile pad van de plicht. Het gevolg daarvan was lijden. Wij moeten leren, dat het doel van ons leven, evenmin als het Zijne dat was, niet uitsluitend plezier noch alleen verdriet is, doch gehoorzaamheid en plicht.

Het is juist het schone voorbeeld van dienstbaarheid, dat het leven van Christus tot zulk een inspirerend voorbeeld maakt. Door Zijn voorbeeld te volgen en onze medemensen en God te dienen, zoals Hij hen en Hem diende — of dit nu vreugde of pijn brengt — zullen wij ten volle aan het

doel van ons leven beantwoorden. Als wij slechts plichtgetrouw en gehoorzaam, dapper en sterk kunnen zijn, zullen wij ons eens bevinden in de tegenwoordigheid

van de Meester. Met Hem zullen wij dan, hoewel in veel geringere mate dan Hij, kunnen zeggen: „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.”

Nog enige woorden van waardering.

*

NA ongeveer drie jaren werkzaam te zijn geweest als assistente-redactrice van „De Ster” en haar krachten ten beste gegeven te hebben in het vertalen en plaatsen van nuttige artikelen, is zuster Tine Plaizier nu eervol ontslagen van haar opdracht. Er kan niets anders gezegd worden dan dat, „De Redactie van dit tijdschrift in goede handen is geweest”. Met veel opoffering van tijd heeft zij dit werk volbracht.

Woonachtig zijnde in Rotterdam ging dit werk voor haar met moeite gepaard, aangezien zij wekelijks naar Den Haag moest gaan om de Administratie van het tijdschrift waar te nemen en het werk voor De Ster alleen kon doen in de uren na haar kantoortijd. Wanneer andere jongelui vermaak zochten, besteedde zij 's avonds na een drukke dag, haar krachten aan dit werk.

Nimmer heeft zij met enige tegenzin haar werk verricht en er kan gezegd worden dat zij met genoegen en zorg die artikelen uitzocht, die het zendingswerk in Nederland tot grotere bloei konden brengen.

Zij verlaat het kantoor der Zending met onze beste wensen en hartelijke dank voor haar oprecht streven in het belang der Zending.

Wij wensen haar dan ook Gods zegen in Amerika en dat zij daar succes moge hebben in al haar ondernemingen.

Niettegenstaande zij haar vroeger vaderland verlaten heeft, heeft zij beloofd haar belangstelling in dit werk te blijven tonen, door aan dit tijdschrift haar waardevolle artikelen te blijven sturen.

Nietwaar Tine?

Redactie.

pasen

„En gaat haastiglijk heen en zegt zijnen discipelen, dat Hij opgestaan is van de dooden”.

Mat. 28 : 5-7.

De maand Maart is gewoonlijk een tijd, die men met veel optimisme tegemoet gaat. Niet dat het de meest genoeglijke tijd is, maar het is de maand van nieuw leven in de natuur. De winter is grotendeels achter de rug, de sluimerende machten der natuur beginnen weer te ontwaken. Hier en daar ziet men reeds het ontspruiten van gewas, men ziet sneeuwkllokjes en crocussen in bloei. Al deze tekenen geven nieuwe levenskracht aan de mens; omdat men dan weet dat een aangename tijd ons te wachten staat.

De opstanding van onze Zaligmaker heeft overeenkomst met die ontlukende natuur, vooral voor hen, die in Hem geloven. Het is van nog groter gewicht voor diegenen die tot Hem gekomen zijn door een verbond met Hem te sluiten in de doop, voltrokken door mannen, bekleed met autoriteit.

Als Eerstgeborene van de Vader in de geest en de Eniggeborene van de Vader in het vlees, heeft Hij een werk tot stand gebracht

dat alles, wat op deze aarde gebeurd is, te boven gaat, n.l. het overwinnen van de dood en het graf. De vraag wordt gesteld: het overwinnen van de dood van wie?...

Van het gehele menselijk geslacht vanaf de eerste mens, die geboren was tot de laatste geest, die in het vlees geboren zal worden. Indien het verlossingswerk, door de Here volvoerd, een middel van zaligmaking is, alleen voor de weinigen die tijdelijk op aarde leven, of alleen voor hen, die het Evangelie gehoord en aangenomen hebben, terwijl zij in het vlees waren, worden de heilzame gevolgen der opoffering, die de Zoon van God zich troostte, ten zeerste verkleind.

Christus gaf de verzekering dat zijn zending als de Verlosser en Zaligmaker van het menselijk geslacht, zich tot aan de andere zijde van het graf uitstreckte. Overweeg de grondige betekenis van Zijn woorden: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die Mijn woord hoort en gelooft Hem, die Mij gezonden heeft, die heeft het

eeuwige leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven...

Verwonder u daar niet over; want de ure komt, in dewelke allen die in de graven zijn, Zijne stem zullen horen; en zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis". (Joh. 5 : 25-29).

Petrus was zich zeer bewust wat de zending van de Zaligmaker inhield en verwijst naar het lijden van de Zaligmaker, toen hij beemoedigende woorden trachtte te geven aan hen, die alreeds vervolgd werden voor 't Evangelie. Hij zeide: „Want het is beter, dat gij weldoende lijdt, dan kwaad doende.”

Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen, die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt is door de Geest; in denwelke Hij ook heengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd, waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water". (1 Petrus 3 : 17-19).

Terwijl Christus in de lichaamloze staat verkeerde, bediende Hij onder de afgestorvenen, zowel in het Paradijs als in het rijk der gevangenen, waar, in een staat van gevangenschap de geesten, die ongehoorzaam waren geweest, vertoefden.

De vraag wordt nog steeds gesteld: wat predikte Christus in

de gevangenis? De opinies der oningewijden, betreffende hetgeen Christus predikte, zijn erg uiteenlopend en eindigen meestal met de woorden: wat Jezus werkelijk verkondigde weten wij niet. Toch geeft Petrus daar ook een antwoord op: „Want daartoe is ook de doden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar de mens in het vlees, maar leven zouden naar God in de Geest". (1 Petrus 4 : 6).

Het Evangelie werd verkondigd, n.l. het evangelie van 1e. geloof in de Here Jezus Christus: 2e. bekering; 3e. doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; 4e. oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes; zoals het gegeven werd door de Zaligmaker toen Hij onder de mensen leefde; zoals Hij het de apostelen opdroeg en zoals Hij het wederom in deze laatste dagen van de hemelen heeft gegeven. Eén van de twee veroordeelde boosdoeners, die aan de zijde van onze Heiland gekruisigd was, bespote Hem; de andere, die een boetvaardige was, smeekte de stervende Christus: „Heere gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn." Op deze smeekbede antwoordde de Here met de gezegende verzekering: „Voorwaar Ik zeg u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn."

De Geest van Jezus en die, van de bekeerde zondaar verlieten hun gekruisigde lichamen en gingen naar dezelfde plaats in de geestenwereld. Maar geen van beide gingen naar de hemel, de verblijfplaats van de Eeuwige Vader; want op de derde dag die volgde, verklaarde Jezus, toen

een opgestaan wezen zijnde, met zekerheid aan de wenende Magdalena: „Ik ben nog niet opgevaren tot Mijnen Vader“, en voegde er een mededeling bij betreffende een toekomstige gebeurtenis, „maar ga heen tot Mijne broeders en zeg hun: Ik vare op tot Mijnen Vader en uwen Vader en tot Mijnen God en tot uwen God“. (Joh. 20 : 17).

Christus en de berouwvolle dief gingen naar het Paradijs; maar het Paradijs is geen specifieke verblijfplaats van God. Om hieruit op te maken dat de gekruisigde overtreder gespaard bleef door zijn bekentenis van zonden en een speciaal paspoort naar de hemel ontving zonder boetedoening voor zijn zonden en zonder zich te onderwerpen aan „de wetten en verordeningen van het Evangelie“, zouden de letter en de geest der Schrift geweld aandoen, noch rede en gevoel voor gerechtigheid bevredigen. We vinden geen bevrediging in het geloof dat een doodsbelijdenis een middel voor genade zou zijn. Slechts door persoonlijk geloof, bekering en werken kan een vergeving van zonden verkregen worden. De stervende boosdoener, die van Christus de troostende belofte kreeg van een plaats in het Paradijs, had beide, geloof en bekering getoond. De zegening, die hem beloofd werd, was, dat hij het Evangelie die

dag zou horen prediken. Wat de aanneming of verwerping van de boodschap van Zaligheid betreft, zou aan zijn eigen vrije wil overgelaten worden. De eis van gehoorzaamheid aan „de wetten en verordeningen van het Evangelie“ kon niet opzij gezet worden, noch alleen in dit geval, noch voor enige andere ziel.

Voor de doden, die door onwetendheid of ongehoorzaamheid de vereisten voor zaligmaking niet hebben nageleefd, en later tot bekering komen, heeft God's plan gezorgd voor **plaatsvervangende bediening** van de **noodzakelijke verordeningen** door het levende nageslacht ten bate van de afgestorvene voorouders.

Van deze zaligmakende dienst heeft de profeet Maleachi in eerbiedwaardige eenvoud geprofeteerd: „Zie, Ik zend ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal; en Hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hunnen vaderen; opdat Ik niet kome en de aarde met den ban sla.“ (Mal. 4 : 5-6).

Van die luisterrijke vervulling wordt in deze moderne eeuw getuigd. De grote Tempels door de Heiligen der Laatste Dagen opgericht, worden grotendeels gebruikt in de dienst van de levenden ten bate van de doden.

Redactie.

Hooggestemde gedachten

Het is vermeldenswaardig dat het ontstaan van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ongeveer op dezelfde tijd van het jaar plaats gevonden heeft als de geboorte van onze Heer Jezus Christus, alsmede Zijn Opstanding. Laterdaagse profetie getuigt hiervan.

„Vóór het verslag van de openbaring, schreef de profeet: „Wij verkregen van Hem (Jezus Christus) het volgende door de geest van Profetie en openbaring, wat ons niet alleen veel mededeelde, maar ons ook precies de dag aanduidde, waarop, volgens zijn wil en gebod, wij moesten voortgaan Zijn Kerk opnieuw te organiseren op deze aarde.”

(History of the Church).

In afdeling 20 van Leer en Verbonden lezen we het volgende:

„Het ontstaan der Kerk van Christus in deze laatste dagen, één duizend achthonderd en dertig jaren zijnde, sedert de komst van onze Here en Zaligmaker Jezus Christus in het Vlees; dezelfde regelmatig georganiseerd en gevestigd zijnde overeenkomstig de wetten van ons land, door de wil en de geboden Gods, in de vierde maand en op de zesde dag der maand, welke April genaamd wordt:..... en dit overeenkomstig de genade van onze Here en Zaligmaker Jezus Christus, tot Wien zij alle heerlijkheid, zowel nu als in eeuwigheid.

Amen.”

* * * * *

Het Heilig Avondmaal.

Als 't Avondmaal wordt rondgedeelt.
En zitten wij stil biddend neer.
Dan zie ik steeds het schone beeld.
Van Jezus Christus onze Heer.
Hij zit met Zijn dicip'len schaar.
Hij spreekt, zij luisteren allemaal.
„Het is”, zegt Hij, „het is voorwaar,
de laatste maal.”

„De laatste maal dat ik naar wens
Pascha wil vieren naar behoren.
Ik wordt verraden. O, die mens,
O, ware hij maar niet geboren.
De hand die mij verraad verkoopt,
Aan tafel zit en met Ons eet,
Met Mij in eenen schotel doopt
Wee, wee, hij 't deed.“

Hoort, Judas vraagt: „Ik ben 't toch niet?“
Jezus antwoordt: „Gij hebt gezegd.
Ik werd verkocht voor geld en ziet,
al deze dingen was voorzeggd.
Dan breekt Hij 't brood en vraagt de zegen
En geeft het hun en zegt dan neem
Dit is mijn lichaam nu gegeven
Voor iedereen.“

Hij neemt een beker en spreekt luid
Dankzegging uit en geeft hem rond
Ze drinken alle daarvan uit.
En Jezus zegt: „Dit is 't Verbond.
't Verbond van Mijn vergoten bloed,
Wat voor U allen wordt gestort,
Voor Uwe zonden, weet dat goed,
Vergoten wordt.“

En 'k zie Hem gaan al naar de berg
Van Golgotha, wat was dat zwaar.
En hoor 'k gevloek en het geterg
Kruisigd Hem, die Godloochenaar.
Dan zie ik Hem aan 't kruishout hangen
Al op Zijn hoofd de doornekroon
Wat wordt het donker, men wordt bange.
Maar dan weet men Hij is Gods Zoon.

O, Vader, die daar boven zijt,
Dat zo Uw Zoon voor ons moet lijden.
Hebt dank, dat nog in deze tijd,
Die daad ons mag verblijden.

Hij stierf voor ons op Golgotha,
Hij gaf voor ons Zijn bloed, Zijn leven,
Dat deed Hij toch voor ons genā,
Had ons zo lief, 't was Zijn streven
Zo zie ik steeds, dat beeld van Hem
En in gedachten, kniel ik neer
En 'k fluister met bewogen stem,
„Ik dank U Heer.“

Zr. M. Fiering-Boer.

IS STERRENWICHELARIJ EEN WETENSCHAP?

* * *

Astrologie is geen wetenschap. Hoogstens is zij een schijn wetenschap of valse wetenschap. Zij is gevaarlijk omdat zij diepzinnig lijkt; zij berust op losse veronderstellingen, die in strijd zijn met ons beste weten. Bovendien is zij een mengeling van feiten en fantasieën waardoor niet ingewijden misleid worden.

De Astrologie verklaart, enigszins brutaal, dat zij op het welbewezen beginsel der aantrekkingskracht berust van alle dingen in 't heelal: de sterren, planeten en mensen. Hoe dichter zij elkaar naderen, des te sterker zij elkaar aantrekken; hoe verder zij van elkaar verwijderd zijn, des te kleiner de aantrekkingskracht is. Dit is Newton's stelling van gravitatie, die bewezen is door vele opeenvolgende grondige waarnemingen. De astrologie maakt zich van deze waarheid meester, doch laat dan alle zuivere wetenschap varen. Zij verklaart dat niet alleen de hemellichamen elkander aantrekken, maar dat ook de levensloop van ieder mens zijn daden en de gebeurtenissen in zijn leven onder de invloed staan van de loop der hemellichamen (sterren of planeten), in 't bijzonder op 't tijdstip van zijn geboorte. Dit betekent dus, dat de mens slechts de speelbal der natuurmachten is. Hij wordt buiten zijn wil hier of daar in betrokken door vreemde machten, zonder dat hij er zelf iets aan veranderen kan. Hier wordt het bestaan van 's mensen

vrije wil zo goed als ontkend. Dit is de leerstelling van de voorbeschikking.

Zulk een beginsel is volkomen in strijd met het Evangelie, dat ons leert, dat de ingeving tot iedere daad in het menselijk brein ontspruit uit eigen vrijen wil. Alhoewel iemand voorbestemd kan zijn om een bepaald werk op aarde te verrichten, behoudt hij het recht van een vrij persoon om die opdracht gedurende zijn aardse leven aan te nemen of te verwerpen. De Astrologie voert, door haar grondbeginselen, het mensdom in slavernij.

Bovendien is niet bewezen, dat het lot der mensheid door de zon, maan en planeten bepaald wordt. In de vele jaren, dat de astrologie het mensdom bedrogen heeft, is zij er nimmer in geslaagd een aannemelijk bewijs van deze be-

weringen te leveren. Vooraanstaande beoefenaars op het gebied der astrologie, die op de profet gesteld werden met betrekking tot datums en plaatsen van geboorte van mensen, zijn nimmer in staat geweest belangrijke gebeurtenissen, laat staan de kleinere voorvallen, uit die mensenlevens op te sommen. De zogenaamde „bureau's van astrologisch onderzoek" schijnen hun aandacht te beperken tot personen van grote vermaardheid. Zij blijken bevreesd te zijn voor massa-onderzoekingen, in 't bijzonder voor die, betreffende hen, die in een bepaalde omgeving en ongeveer op dezelfde tijd geboren werden. Het verslag van die bureau's klinkt vaak gelijk het plassen van een drenkeling, die voor zijn leven vecht. De gehele leerstelling is het product van onwetendheid, bijgeloof en duistere kunst. Bovendien wil de astrologie nog verder gaan; zij biedt aan om uit de stand der planeten de toekomst van mensen te voorspellen. Zodoende betreedt zij het onware, destructieve terrein der voorspellingen en occulte wetenschap. Dit is het hoogtepunt van haar dwaling. Op z'n hoogst, zoals de geschiedenis der mensen ons leert, kan men slechts naar toekomstige gedragingen van mensen gissen aan de hand van ondervindingen uit 't verleden. Door zijn wil te oefenen, kan de mens zijn toekomst geheel wijzigen, ten goede of ten kwade. De toekomst is in 's Heren hand. Wij kunnen haar allen beheersen door in gehoorzaamheid naar de onveranderlijke goddelijke wet te leven. Toen naar de komst van Christus gevraagd werd, was het antwoord, dat zelfs de engelen

des hemels dat niet wisten. De profetische macht, waarover astrologen beweren te beschikken, is in tegenspraak met de leer van het Evangelie.

De astrologie speculeert, zoals het altijd gedaan heeft, op het verlangen van de mens om in de toekomst te willen zien. Met de belofte om te kunnen voorspellen, worden er velen, van hoog tot laag, in haar strikken gevangen. Waarzeggerij is tegenwoordig hoofdzakelijk het middel om geld te maken. In het leven van ieder mens komen vragen aangaande de toekomst voor. Heeft zij mij lief? Zal deze onderneming slagen? Of, waar is de ring, die ik gisteren verloren heb? Het leger van charletans, astrologen daarbij inbegrepen, blijft bestaan door mensen te doen geloven dat betrouwbare antwoorden aangaande hun vragen kunnen verkregen worden. Zou de astrologie haar profetische functie staken, dan zou zij een vroege dood sterven. Om de onwetenden en bijgelovigen te lijmen, wordt een zogenaamde horoscoop voor een ieder mens gesteld. De planeet, onder wier invloed men geboren wordt, beheerst voor eeuwig 's mensen leven. Alle goede en kwade voorvallen in een mensenleven zouden geschieden onder de invloed van planeten en andere hemel-lichamen. Natuurlijk behoort de koers van die planeet daarom voortdurend gevolgd te worden. Om hieraan te voldoen, worden horoscopen of planeetlezingen opgesteld. Een horoscoop op zichzelf is geen griezelig iets, waarin de toekomst van de slachtoffers besloten ligt; maar altijd moet hij verklaard worden door de astroloog, en tegen be-

taling, altijd tegen betaling. Een horoscoop is eenvoudigweg de afbeelding van het firmament, dat door grote ringen in twaalf delen verdeeld is, die „huizen” genoemd worden; de snijpunten van hun grenslijnen met de ecliptica zijn de twaalf „horens”. Indien men de juiste tijd en plaats van geboorte weet, door gewoon de astronomische, niet de astrologische, tafels te gebruiken kunnen de posities van de planeten in deze „huizen” op dat moment in die plaats bepaald worden. Het vreselijke van die horoscoop is dat, zonder steekhoudende redenering, aan die planeten en „huizen” een betekenis is toegekend. Bijvoorbeeld: de planeet Venus duidt muzikanten, schilders, artisten enz. aan, terwijl de armzalige Saturnus oude mannen, mijnwerkers, arbeiders enz. aanduidt. En het derde „huis” wijst iemand op korte reises, familie leden, contracten, communicaties; terwijl wegen, contracten en geburen de „cosmische betekenis aangeeft. Dit alles is onwetenschappelijk en niet op feiten of waarheid gebaseerd. De grote verwarring is blijkbaar ontstaan door de zogenaamde karakteristieken der mythologische Griekse goden, wier namen aan de planeten gegeven werden. En vergeet niet, dat een horoscoop alleen maar tegen betaling gelezen kan worden. De sterren moeten die knappe wichelaars voeden. „De horoscoop verdient de zegepalm op het gebied van misbruiken van schrandereheid.”

(Jastrow, The story of human Errors, p. 7).

De astrologen zelf zijn er verschillende malen toe gedwongen te bekennen dat de pijlers der

astrologie op drijfzand gebouwd zijn. Velen hebben bekend dat astrologische voorspellingen berusten op een schrandere wijze van gissingen. Raphael, wiens Ephemeris (een astronomisch verslag) gewoonlijk gebruikt wordt en die in zijn tijd de meest bekende was onder de astrologen, schreef in 1901 het volgende:

„Het moeilijkste en minst begrepen deel van de astrologie is de „richting-wijzer”, of de berekening van de toekomstige gebeurtenissen. Er zijn bijv. Zodiakale richtingen, aardse richtingen, secundaire richtingen, progressieve horens, omwentelingen, eclipsen, nieuwe manen, enz. enz.; wanneer deze allen in finesses in de berekeningen betrokken werden, zou er ongeveer elke week minstens één bijzondere macht zijn invloed doen gelden.

De ernstige waarheden van 't leven bestaan niet uit zulke breedvoerig verklaarde machten, en het is gewoonweg tijd verspillen om de zogenaamde hoofdpunten uit te werken, vooral als er niet meer dan tien percent gevonden wordt dat op het geval betrekking heeft. Het spijt mij, maar ik gevoel mij verplicht vast te houden aan de zo vaak uitgesproken mening, n.l. dat geen van onze richtings-systemen juist is, doch dat de stelling, zoals die in mijn uiteenzetting beschreven wordt, dicht bij de waarheid komt dan enige andere uitleg en toch is zij bedroevend onvolkomen en onbetrouwbaar. Ik beschouw de planeten niet als symbolen, maar als krachten, die de ge-

beurtenissen veroorzaken in ons leven op deze aarde. De ware sleutel aangaande astrologie is eeuwen geleden verloren geraakt en is nog niet gevonden.

Onze kennis van de dierenriem is jammerlijk onvolkomen en het is door deze onvolkomenheid, dat zovele mislukkingen plaatsvinden”.

(Raphaels's Ephemeris voor 1901).

Nimmer kon er iets meer afbrekends over astrologie geschreven worden dan in deze regels. Iedere handige bedrieger kan tien percent van zijn voorspellingen over een eenvoudig onderwerp tot vervulling doen komen. Dat er vanaf de oudste tijden mensen zijn geweest die geloofden in de macht, die van de sterren zou uitgaan, is geen bewijs voor de astrologie. Dwaling is eeuwen oud, en komt steeds meer voor, wanneer de kans daartoe bestaat. Hoewel overigens ontwikkelde mensen, vóór het tijdperk der experimentele wetenschap, zich bezig hebben gehouden met astrologie, verklaarde toch het merendeel het als een kwaad. De enkele astronomen, die nu en dan zich bezighielden met een astrologische horoscoop op te maken, dat gewoonlijk gedaan werd ten behoeve van een bekende politieke figuur, deden dit meestal om het resultaat aan de waarheid te toetsen. Zij waren zoekers naar waarheid.

In onze eeuw van wetenschap wordt elke waarneming en conclusie door daartoe bevoegden op haar exacte waarde beoordeeld. Door toepassing van deze methode zijn grote vorderingen in de wetenschap gemaakt. Als er fouten gevonden werden, worden

deze teniet gedaan. In deze tijd van wetenschap blijft de astrologie echter dezelfde, ongewijzigd. Zij is noch vooruit gegaan noch is zij op een wetenschappelijke basis geplaatst. Zij blijft zich laven aan de fontein van bijgeloof en niet bewezen stellingen en profiteert van onschuldige maar domme mensen. Zij heeft zich niet onderworpen aan de beginselen en resultaten van een redelijk onderzoek.

Ter verontschuldiging van de blaam, die op haar rust als gevolg van gemanifesteerde misslagen, beweert de astrologie nu dat zij een verloren gegane wetenschap is, die slechts ten dele bekend is, vandaar de onvolmaaktheid.

Het antwoord hierop is, dat een „verloren“ wetenschap geheel geen wetenschap is. En op enigszins wanhopige wijze probeert zij uit te leggen dat zij feitelijk geen wetenschap is maar eigenlijk een filosofie die geen wetenschappelijk onderzoek van node heeft. Een zodanige bekentenis van zwakheid is niet bevorderlijk voor het geloof in astrologie. Bovendien, zelfs een vluchtig onderzoek van alle astrologische tijdschriften toont aan dat astrologie een soortgenoot is van andere bijgeloven, van kaartleggerij tot loterij.

Laterdaagse Heiligen geloven in geen systeem dat de mens een slaaf van onbekende, onredelijke machten is, die 's mensen vrije wil teniet doen. Zij geloven in geen systeem, dat de toekomst aan 't menselijk oog openbaart en waardoor het streven naar vooruitgang vernietigd wordt. Patriarchen kunnen mogelijk 'smensen bestemming verklaren zolang zij

gehoorzaam zijn aan Gode's leerstellingen. Profeten doen hetzelfde in de naam van de Kerk. Er is geen waarzeggerij in de Kerk van Jezus Christus. Pogingen om bepaalde dingen als plaatsen of tijdstippen te voorspellen hebben als regel gefaald.

Mannen, die met het Heilige

Priesterschap bekleed zijn en hun vrouwen, zoons en dochters behoren afwijzend te staan tegenover astrologie, een van de vele misleidingen waarmede de „Boze" (machten) tracht de kinderen der mensen te vernietigen.

Uittreksel uit „Gospel Interpretations" door Dr. John'A. Widtsoe.

* * * * *

Levensmoed

Een vrouw uit een van de afgelegen bergwoningen had dringend een dokter nodig. De dokter kwam. Hij stelde een plotselinge, uiterst gevaarlijke ziekte vast. Aan acht kinderen had de dappere moeder het leven geschonken en nu lag zij ziek te bed. Alleen een direct ingrijpen kon haar leven redden. Een vervoer naar een ziekenhuis zou ze niet overleven. De dokter stond voor een moeilijk besluit. De operatie moest zonder narcose worden uitgevoerd. Ondanks de hevig toenemende pijnen stemde de vrouw toe in een operatie zonder narcose. Haar wil, om te blijven leven voor haar kinderen, was groot en sterk. De dokter begon

onmiddellijk. Het was wonderlijk stil in de kamer. Alleen door het hanteren van de instrumenten ontstond af en toe een zacht geluid. Eindelijk was het zover; de operatie was gelukt! De dappere vrouw had geen kreet van pijn laten horen, evenmin had zij zich bewogen. De dokter was ontsteld over zoveel moed en uithoudingsvermogen. Hij voelde zich gedrongen, de hoogste lof uit te spreken over deze moeder. Maar juist toen, hij zijn mond wilde openen, legde de dappere moeder de vinger op de lippen en zei: Sst...! alstublieft niet zo hard dokter, anders maakt U de kinderen hiernaast wakker!

WILFORD WOODRUFF'S EERSTE

Speciaal verteld en getekend voor de jeugd.

Overgenomen uit: „The Children's Friend“.

ZENDING.

Overgenomen uit:
„Bladzijden uit mijn dagboek”
door Wilford Woodruff.

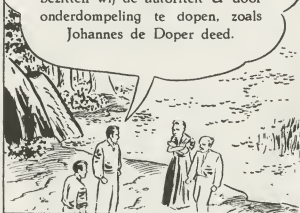
Vóór Mr. Akeman zijn bedreigingen waar kan maken, wordt hij getroffen door een onzichtbare macht en hij valt neer aan de voeten van de zendingen. Willford Woodruff spreekt op zijn begrafenis.

Het oordeel des Heren treft allen, die Hem bestrijden. Bekeert U van Uw boze wegen.

Velen, die tot het gepeupel behoorden, sterven eveneens plotseling. Mr. Hubbel en zijn vrouw bekeren zich echter en worden gedoopt.

Als dienstknechten van de Heer, die het heilige Priesterschap bekleden, bezitten wij de autoriteit U door onderdompeling te dopen, zoals Johannes de Doper deed.

Twee weken later zeggen de zendingen de Hubbels vaarwel en vervolgen hun reis.

De Heer zegene U. Moge Hij U in veiligheid leiden.

Dank U, vriend!

Bij de Arkansas-rivier gekomen, willen zij oversteken naar Tennessee.

Onze boot kan vanwege het lage water niet varen.

Maar wij moeten de rivier over.

(Wordt vervolgd)

VOORWAARTS

Christen Strijders.

Ingezonden.

*

Het is nog zo heel kort geleden dat ik in aanraking kwam met het Evangelie. De eerste zendelingen, in Dordrecht broeder Tussenbroek en broeder Boogaart, kwamen de zeer verstrooide en vele afgefallen leden opzoeken en met hun ingenomen woorden beurdten zij velen weer op om terug te gaan naar hun kerk.

De oorlog had niet veel goed gedaan en zij hadden de zware taak om de mensen weer bij te brengen op het goede pad. Zo kwamen zij ook bij mijn schoonouders praten en op een zekere avond ontmoette ik hen daar. Eigenlijk was ik er niet voor in de stemming om een avond op te offeren en te luisteren naar deze mensen. Het eerste wat ik dan ook zei was dit: „U kunt uw tijd beter besteden en het is beter niet aan mij te beginnen.“

Maar de zendelingen hadden voor hetere vuren gestaan en met een zeer goed begrip voor mijn onverschilligheid begonnen zij te praten over vele dingen... maar gelukkig niet over het Evangelie. Zij toonden de mooie platen en boeken en waarlijk het was veel te vroeg naar mijn zin toen ze (voor tien uur) naar huis gingen. Na die tijd waren onze ontmoetingen zeer regelmatig en natuurlijk kwam ik zo doende in aanraking met het Evangelie van Jezus Christus. Nu was mijn hobby altijd om juist iets tegen

te spreken en dan aan te komen met bewijzen. Zo ging ik voorzichtig mijn licht opsteken bij verschillende vrienden en kennissen en als zij iets hadden wat niet in harmonie was met mijn evangelie dan bracht ik dat groots naar voren. Maar altijd konden de zendelingen het via aanhalingen uit de Bijbel verklaren. En op deze manier leerde ik het zó grote verschil tussen de verschillende godsdiensten. Vooral mijn Katholieke vriend leerde mij veel van zijn geloof en dan mijn Christelijk gereformeerde baas liet mij niet los, hij is een oprecht man en zijn uitlegging aangaande mijn vraag „Wat is waarheid“ was zeer interessant. Toen een kennis van mij had vernomen dat ik het Evangelie van Jezus Christus aan het onderzoeken was, waar hij natuurlijk nog nooit van gehoord had, maar wel van de Mormonen, begon hij mij te vertellen van Jehova's getuigen en zo had ik weer iets anders vernomen en het werd enigszins een warboel in mijn hersens, omdat elk persoonlijk zijn mening goed uiteenzette. Maar het was nog niet voldoende, een man van de Hervormde gemeente zette zijn leerstellingen uiteen en, een weekje later, een jonge man van het Vrije Evangelie. Dat was genoeg en op een avond zei ik openlijk tegen een der zendelingen dat het beter was op te houden, daar, als je alles met elkaar

ging vergelijken, er geen einde meer was te vinden. De laatste avond was de beste van allen en de zendingen vertelden dat zij overgeplaatst werden en bij hun afscheid zeiden zij dit: „Joseph Smith had precies dezelfde bezwaren, een ieder vertelde het anders, zelfs in hun huiselijke kring was er geen eensgezindheid aangaande „welk Evangelie is de Waarheid”.”

„Máár, zo vertelde de zendingen, hij zeide niet, laten wij er maar mee ophouden, doch hij ging alleen in gebed tot God en nog nimmer heeft God een oprecht gebed onbeantwoord gelaten. En zo namen wij afscheid en deze laatste woorden lieten mij niet meer los.

En zo ging ik 's avonds bidden om wijsheid, om te kunnen begrijpen en te verstaan welke weg tot God leidt; er zijn zo vele wegen, maar er zijn nog meer kruispunten, zodat wij allen verdwalen en blijven dwalen, ons leven lang. Ik had een antwoord verwacht, maar het scheen, niets werd mij duidelijker; ja er kwamen wel meer personen opdagen met hun leerstellingen omdat ik overal vroeg wat zij er van dachten. Wij hebben in ons kleine Nederlandje 72 verschillende godsdiensten, en allen zeggen „Wij hebben de Waarheid”, maar ik kon er niet één vinden die zo te verklaren was met de Bijbel als het Mormonisme en dat hield mij vast. Op een avond werd er aangebeld en zendingen Versluis met zijn vrouw vroegen of het gelegen kwam een avondje te praten. Natuurlijk kwam het gelegen, het was zelfs hoog tijd.

Zij waren het die mij over mijn

vele problemen hielpen, ik noemde hem een oude profeet, omdat er geen kwestie was, of hij kon het verklaren. En niet lang daarna werd ik gedoopt. Ik was verheugd, want ik voelde dat God wel degelijk mijn gebed had verhoord en deze man en vrouw naar mijn huis had gestuurd. Doch de eerste tijd na mijn doop was ik eigenlijk maar een meelopotje, wel blij dat ik een houvast had, maar zonder een speciale getuigenis. Toen ik actiever werd en ging werken in de verschillende organisaties, des te sterker werd ik en meer dan ooit wil ik onderstrepen, dat een evangelie zonder werken dood is. Als je nooit tijd hebt om iets te doen, nooit je talenten wilt tonen en uitwerken voor het Evangelie, je jezelf afsnijdt, dan ga je achteruit; en wij moeten vooruit willen. Maar ook de teleurstellingen bleven niet uit en eenmaal werd ik zo beledigd door een jaloerse broeder, dat ik luisterde naar de zachte huigelachtige stem die sprak, dat het toch altijd veel beter was om er maar mee op te houden zó Christelijk te doen, daar ik er niet geschikt voor was. En deze verradelijke stem had bijna succes. Ik sloot mij weer aan bij mijn oude voetbalclub en toen op Zondagmiddag de wedstrijd begon voelde ik mij weer in mijn element, ja dat was toch feitelijk maar het ware. Na twee uur inspannend voetballen, in plaats van heerlijk te rusten, kwam ik terug in de kleedkamer en mijn vrienden begonnen te gieren van 't lachen, want ik sierde met een flink blauw oog en ik kon me maar niet herinneren waar dat nu wel van daan kwam, tot er één spottend zei:

„je had beter naar de kerk kunnen gaan Piet, dan had je dat niet opgelopen.“ Ik werd er stil van en wist geen woord te vinden om mij te herstellen en op de fiets naar huis moest ik er steeds aan denken: „je had beter naar de kerk kunnen gaan.....“ Zo kwam ik thuis en mijn vrouw was reeds naar de Kerk. Tot tien over vijf zat ik te vechten met mezelf, wat te doen. Nog gaan, ja of neen? Gelukkig overwon ik mijzelf en als een dief in de nacht sloop ik het kerkje binnen. Ik schoof gauw achter aan; niemand nam notitie van mij, alleen de deurwacht merkte mijn dik gezwollen blauw oog op.....

De spreker, br. Versluis, besprak het onderwerp „Zonde“ en met veel aandacht werd er naar hem geluisterd. „Wat is zonde“, zo dacht ik, „zal God deze Zondagschennis ooit kunnen vergeven? Gelukkig gaf hij mij weer uitkomst want, zo vervolgde hij, zondigen doen wij, als wij een fout die wij hebben begaan, niet herstellen, weer herhalen. Ik zag dat hij na afloop van zijn uiteenzetting iemand zocht om te eindigen met gebed, zijn ogen kwa-

men in mijn richting, doch het was een pak van mijn hart dat hij deze keer een ander vroeg. Het sluitings-gebed door een jonge broeder was prachtig, juist genoeg voor mij. „O, Vader in de Hemel“ zo besloot hij, „Help en sterk ons om toch vooral niet te luisteren naar de zachte stem van Satan, wij zijn zo zwak en Gij alleen kunt ons helpen.“ Verder hoorde ik niets meer. Hij opende mijn ogen, niet met zijn „amen“, maar door zijn gebed. Hoe vaak vervallen wij niet in zonden tegen God, door herhaaldelijk te luisteren naar die stem, die elke taal kent en die er op uit is ons leden van de Kerk van Jezus Christus te verleiden..... Laten wij een fout niet herhalen, want dát is zonde.

Ik ben nu nog verblijd, dat ik toen ben gaan werken en mijn best heb gedaan om zo veel mogelijk te gehoorzamen als men mij wat vroeg te doen, want wij allen moeten onze talenten geven in de dienst des Heren. „Werk, want de nacht komt dalen“, zingen wij in ons lied en wat steekt daar al niet in.

wacht op de heer!

Adam ging wenend uit zijn Paradijs.

Wij gaan wenend de weg naar het onze.

Maar gij, bedroefde pelgrim, uw tranen zijn geteld. Nog enige donkere wolken dan zal een eeuwige zon voor u schijnen. Moge uw leven ook nog zo moeilijk zijn, weldra zult gij het horen luiden van de torens van het Nieuwe Jerusalem: Ga in tot de vreugde uws Heren. De tijd uws lijdens wordt geteld naar dagen, maar de tijd der zaligheid is eindeloos.

Waarom zijt gij zo bedroefd, mijne ziel, en zo onrustig in mij?

Wacht op de Heer, want ik zal Hem nog danken, dat Hij mijn hulp en mijn God is.

„Als we maar konden begrijpen...”

zuchtte Mendel Ephraïm.

*

En de drie ter dood veroordeelde joden zagen elkander hulpeloos aan met de vermoede, rood omrande ogen, en hieven de verwelkte handen op. Onderwijl weergalmde het kerkerhol van hamerslagen, en de ongelukkigen roken den harsgeur van de vers geschaafde planken, waaruit het schavot werd getimmerd op het voorplein der gevangenis.

„Als we maar konden begrijpen..”

Doch dit juist vermochten zij niet. Het kon niet onthuld worden, waarom hen het noodlot, de engel, zeide Mendel Ephraïm, naar de stad hier, en toen naar de herberg, waar de boze vreemdeling woonde, gevoerd had. Want zó was het gekomen. De vreemdeling was de straat op gesneld, en had dan geweeklaagd: „Mij zijn honderd dukaten ontstolen, die ik in een stuk linnen, dat ik van mijn hemd heb afgescheurd, wikkelde.” En de die-naars van het gerecht vinden het geld bij de joden, en wat helpt ontkennen, daar ze immers zelven het goud in de lap, die in het geschonden hemd past, hebben gedaan. Want de ware toedracht wordt door den engel verborgen gehouden, de ware toedracht, dat de deugniet de kooplui beluistert, en dat hij hoort zeggen: „Dit zijn de honderd dukaten, die wij aan Aäron, de geldwisselaar moeten verzenden; geef mij nu iets, waar

ik ze in verpakken kan.” Meteen roept iemand beneden in de herberg de joden, en zodra zij hun kamer hebben verlaten, sluipt de vreemdeling haastig naar binnen, scheurt zich een stuk van het hemd af, en legt dat op tafel. En dit gebruiken de rampzalige mannen, als zij terug zijn gekeerd. Kan zij eenvoudiger wezen, de waarheid? Maar onder een almachtige vleugel ligt haar naaktheid verscholten, en zelfs de scherpzinnige rechters ontdekken haar niet.

De hamerslagen hadden opgehouden, en dit betekende, dat de arbeid volbracht was, en dat het uur was aangebroken. En Izaäk Manasse maakt zich de hals bloot, hij legt de doek af, die nat is van het zweet van slapeloze nachten, en dan zegt hij:

„Dat God zich erbarme.”

En Mozes Israël legt een doek af, die nat is van de tranen van zijn bekommernis, en dan zegt hij: „Dat mijn kinderen behouden mogen worden.”

En Mendel Ephraïm legt een doek af, die nat is van het bloed uit een wonde, die hem, toen hij werd aangegrepen, toegebracht is, en dan zegt hij, terwijl hij aan hun vijand denkt:

„Ik vergeef hem.”

De deur van de kerker schuift open, maar op zo'n wonderbare

wijze wordt zij ontsloten, dat de ganse wand er mede terugwijkt naar een zonnige ruimte, die niet anders dan de vrijheid kan zijn. En wie nu binnentreedt, blijkt de koning te wezen, die aan het hoofd van zijn hofstoet opgegaan is, om hun genoegdoening te geven. Zij herkennen David dadelijk aan zijn sieradiën, zijn kroon, zijn arming en zijn zwaard. De koning doet zijn mantel af, met zilverdraad doorweven, en slaat die Mendel Ephraïm om de schouders, en een van de vorstelijke zonen hult Mozes Israëel in purper, en de hogepriester geeft aan Izaäk Manasse zijn gewaad. Nu beginnen de pijpers te blazen, en een rei van bruinogige maagden doet de schellen en cimbels weerklinken. Zo trekken zij de blauwe zomermorgen in. En als de gouden muren van het nieuw Jeruzalem in het gezicht komen, en de twaalf poorten uit paarden het zonlicht weerkaatsen, zegt

Mendel Ephraïm:

„Nu heb ik alles begrepen.“

En zij knikken en glimlachen. Intussen zijn de drie joden door de beul en zijn knechten naar het voorplein gevoerd. Het volk, dat te hoop kwam gelopen, is er vertoorned over, dat de in hun kaf-tan aanstropelende grijsaards de ogen zelfs niet eenmaal opslaan naar het wilde dreigen van hun haat; de scherprechter is er verwonderd over, dat wanneer hij het worgkoord heen wind om de vermagerde nekken, hij geen weerstand te overwinnen heeft; en de boze vreemdeling die toe staat te kijken, met de honderd gouden dukaten veilig en wel aan de boezem verborgen, springt op van ontzetting, omdat hem een hand aanraakt, en hem in het oor wordt gefluisterd:

„Gij morgen.“

Uit: „Vluchtige Begroetingen“
van Aart van der Leeuw.

Het Foutenhoekje

Herinnert U zich het rubriekje in de winter uit de bezettingstijd? Hier is het weer, doch onder een andere naam. Wij noemen het nu: „Het foutenhoekje“.

In dit rubriekje zal iedere maand een woord of gezegde voor 't voetlicht worden gebracht, dat of verkeerd gebruikt of niet bestaand of bepaald fout is.

Ziehier het eerste: het woord „Homogeen“. Dat zegt men b.v. van een massa, als deze overal van dezelfde samenstelling is, dus: „Een homogene massa“ is goed, maar: „Ik ga er mee homogeen“ is een dwaze uitdrukking en dient, daar het absoluut foutief is, te worden vermeden.

VOOR DE JEUGD

Paasvertelling.

Al vaak hadden Jane en Harry met elkaar gesproken over de Paashaas; en vandaag op de mooie middag, een paar dagen voor pasen, hadden zij het er weer over. Ze zaten samen op een omgehakte boom in het bos, niet ver van het huisje waar ze met hun ouders woonden.

Jane was het die zei wat ze beiden zo graag wilden: „Laten we hem gaan zoeken.” Alle twee waren ze opgetogen en nadat ze moeder goedendag gezegd hadden, gingen ze op weg. Ze spraken af eerst naar de kolenbrander te gaan, die alleen midden in het grote bos woonde, en misschien de Paashaas wel eens gezien had. Ze stapten flink door en na een half uur zagen ze het hutje van de kolenbrander door de bomen. Hij was een vriendelijke en heel ernstige man, die de kinderen goed kende, maar toen ze vroegen of hij wist waar de Paashaas woonde, schaterde hij van het lachen en Jane en Harry gingen maar weer gauw weg, ze begrepen wel dat ze het niet aan grote mensen moesten vragen, want die geloofden toch niet aan de Paashaas. Een beetje teleurgesteld liepen ze verder. Ze wisten niet goed waar ze nu heen moesten.

„Weet je wat,” zei Harry, „laten we naar de grote weide gaan, daar is misschien de boswachter en die weet er vast meer van.” Maar op de weide was niemand. Ze plukten wat bloemen voor moeder en toen ze een mooi bouquet hadden gingen ze even uitrusten, want ze waren wel erg moe geworden van al dat lopen en bovendien was het erg warm.

Niet lang daarna sliepen beiden als een roos.

Jane was de eerste die wakker werd omdat er iets zachts over haar gezicht streek. Nee maar... wat was dat! Ze waren helemaal niet meer op de weide in het bos, maar op een groot grasveld vol met haasjes die druk bezig waren met schilderen en verpakken van eieren. De kinderen keken hun ogen uit. Wat een drukte!!!

Toen zagen ze plotseling een heel deftige haas die naast hun stond. „Dat is vast de koning,” mompelde Harry. Maar de paashaas antwoordde vriendelijk: „Ik ben de opper eiermeester van zijne majesteit. Om de 10 jaar mogen twee brave kinderen die de paashaas zoeken, in het rijk toegelaten worden. Gaan jullie maar met mee naar de Koning.”

Vol eerbied stapten ze achter de grijze haas aan die een mooi kasteel binnen ging. Eerst kwamen ze in de keuken, daar was het ook al zo druk, want het was haast Pasen en er moesten nog veel eieren gekookt worden. Ze gingen door een paar grote zalen met gekleurde eieren en toen... ze stonden stil van verrukking. Op een prachtige troon zaten koning Witoor en koningin Fluweeloojje, omringd door elfjes, hazen en de beroemdste kippen, die alleen gouden eieren leggen.

Die dag zagen Jane en Harry alles van het land van de paashaas en toen ze wakker werden op de weide waar ze bloemen plukten, wisten ze dat ze niet gedroomd hadden, want hun bloemen waren verdwenen en in plaats daarvan stonden de mandjes met eieren die ze van koningin Fluweeloojje gekregen hadden. Nog vele keren hebben ze geprobeerd de Paashaas te vinden, maar dat gebeurde niet, want alleen om de 10 jaar werden mensen-kinderen toegelaten in Paasland.

Door omstandigheden is het deze keer tot onze spijt niet mogelijk de „Zonnehoeck” te plaatsen

Zo sterk als een beer

wordt je natuurlijk niet van ping-pong spelen, maar desondanks is het een aardige sport en op het ogenblik wordt er iedere avond wel ergens in Nederland op een O.O.V.-avond dit interessante spel gespeeld.

Nee, je wordt er misschien niet sterk van, maar wel kwiek en vlug en het spel kweekt een snel reactievermogen en sportiviteit aan.

Wat zou U zeggen van de jaarleuze: „Ieder O.O.V.-lid een Ping-Pong speler?”

Voordat we echter een dergelijke leuze zouden kunnen lanceren, zouden we de proef op de som moeten nemen en daarom organiseert het O.O.V.-hoofdbestuur een NATIONALE PING-PONG WEDSTRIJD en wel tijdens de grote Pinksterconferentie in Rotterdam. Wanneer we 's Zaterdag onze onderlinge wedstrijden in zang, spreken en debatteren gehouden hebben in de Bas Jungeriusstraat te Rotterdam en 's Zondags genoten hebben van de inspirerende Conferentievergaderingen in het Odeongebouw, dan zullen we Maandagmorgen allen mee kunnen dingen naar de titel van

„Nederlands O.O.V. Ping-Pong meester”.

Traint U daarom reeds goed en komt allen naar de gezellige

PINKSTER-CONFERENTIE

op 12, 13 en 14 Mei a.s.

12 Mei. Zaterdagmiddag en avond, wedstrijden in de Bas Jungeriusstraat.

13 Mei. 1e Zondag. Twee Conferentievergaderingen in Odeon.

Ochtendvergadering van 10 tot 12 uur.
Middagvergadering van 2 tot 4 uur.

14 Mei. 2e Zondag. 's Morgens. Ping-Pong wedstrijden.
's Middags. Grote O.O.V.-revue met bal na.

Tevens prijsuitreiking aan de winnaars.
Blauwe zaal van het Beursgebouw.

BROEDERLIJKE LIEFDE

Broeders, indien ook een mens overvallen ware door enige misdaad, gij die geestelijk zijt, brengt den zodanige terecht met de geest der zachtmoedigheid: ziende op uzelf, opdat ook gij niet verzocht wordt.

Draagt elkanders lasten, en vervult alzó de wet van Christus...

Dwaalt niet, God laat zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait dat zal hij ook maaien.

Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwig leven maaien.

Doch laat ons goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen.

Zo dan terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs. Galaten 6

* * * * *

Zr. W. C. van Eijnsbergen

Zr. H. de Wit-de Jong

Gouden Jubileum.

De Dordse Gemeente mag zich verheugen twee zusters in haar midden te hebben, die reeds een halve eeuw het lief en leed der Kerk gedeeld hebben.

Zr. W. C. van Eijnsbergen werd n.l. op 24 Jan. 1899 gedoopt en bevestigd tot lid der kerk en Zr. M. de Wit-de Jong trad toe op 23 Februari 1901. Het bijzondere is echter, dat deze twee zusters tevens al die jaren lid van de Zusters-Hulp-Vereniging zijn. Hoewel deze beide zusters grote gezinnen hebben, waren zij toch altijd bereid, actief in de Z.H.V. te werken om de Evangelieboodschap uit te dragen. Wij geven deze zusters onze beste wensen en bidden God hen te zegenen, dat zij nog vele jaren in de Wijngaard des Heren mogen arbeiden.

**„Want Mijn Ziel Schept Behagen
In Het Gezang Des Harten”**

Leer en Verbonden
afd. 25 vers 12

DE beste talenten in de Nederlands-Belgische Zending werden verleden jaar uit de zendelingen verzameld om gedurende de toen komende Kersttijd voor de leden en vrienden in deze landen de „Geest van Kerstfeest” te brengen zoals het gegeven werd in de geest van muziek en gezang.

De negen honderd leden en vrienden die dit program bijgewoond hebben, werden op een zinnebeeldige reis genomen door betoverende woorden en melodieën, genomen uit de fijnste Kerstmuziek van verschillende landen; ieder land heeft zijn eigen Kerstmuziek. Deze gezangen toonden symbolisch de Kerstgeest van verschillende landen aan en werden in één program samen geweven, dat de goedkeuring wegdroeg van een ieder die het bijwoonde.

In dit programma werden de landen Frankrijk, Oostenrijk, Duitsland, Engeland, Amerika en Nederland vertegenwoordigd. De samenstelling van het geheel bestond uit zangstukken door het dubbelkwartet, enige zang-, viool- en pianosolo's en het vertellen van het Kerstverhaal. De bedoeling hiervan was in hoofdzaak de banden van liefde en vriendschap te versterken onder de Christennaties.

Dit program werd begeleid door Dorothy Ann Lillywhite. De deelnemenden waren: Ouderlingen James Lyman, Ford R. Paulson, Paul Ward, James Cheshire, James D. Condie, Reed L. Reeve, Glen A. Loyd, H. John Ploeger, en Dale Kilburn en niet te vergeten Ouderling Harry L. Tarr met zijn boeiend vioolspel.

President John P. Lillywhite vergezelde deze groep vele malen en gaf de inleiding

tot iedere uitvoering die hij bijwoonde; zijn aanwezigheid droeg bij tot de geest van de avond.

De bedoeling is dergelijke programma's regelmatig te houden. Met belangstelling zien wij een Paas Uitvoering tegemoet, waaraan nu reeds gewerkt wordt.

De concerten worden gegeven op de volgende data:

Vrijdag 23 Maart te Rotterdam.

Zaterdag 24 Maart te Amsterdam.

Zondag 25 Maart te Utrecht.

Maandag 26 Maart te Den Haag.

Breng al uw vrienden en onderzoekers mee.

Laat ons vriendelijke woorden spreken.

Er is een klasse van mensen, die zich op hun eerlijkheid en oprechtheid beroemen, omdat zij „alleen dat zeggen, wat zij denken, hun woorden links en rechts spuiten, zoals zij op de lippen komen, onverschillig waar zij raken, of wie zij wonden. Noem haar eerlijkheid, deze geroemde openhartigheid; men kan haar beter grove ongepastheid, of onbesuisde wreedheid noemen. Wij hebben geen recht om te zeggen wat we denken, tenzij het beminnelijk of aangenaam is. Wij hebben zekerlijk geen recht om onze

jaloerie, wangenst, slechte humeuren en boosaardigheden over ons buurmans hart uit te storten. Indien we in een boze luim zijn, behoren wij op z'n minst onze boosheid in ons eigen binnenste verborgen te houden, en die niet uit te vieren om de vrede van andere mensen te verstoren. Of, indien we miserabele gevoelens uit moeten spreken, laat ons in onze eigen kamer gaan en de deur en ramen sluiten, zodat geen ander oor dan uw eigen, uw grievevende woorden kan horen.

AANKOMST.

Op 19 Februari 1951 kwamen de volgende zendelingen in Nederland aan: Vernon Delbert Gardiner, Bountiful, Utah; Charles R. Hobbs, Preston, Idaho; Gordon Clyde Mortensen, Ogden, Utah.

VERTROKKEN.

Op 11 December 1950 vertrokken uit de gemeente Den Haag: Coenraad Daniël Hakkenbroek; Hermanus Hubertus Kleijweg; Cornelia Johanna Kleijweg-Hackert; Therese Henriëtte Kleijweg.

In December 1950 vertrokken uit de gemeente Rotterdam Noord: Ruby Margarete Dorothy Rook, François Albert Rook, Sylvia Dorothy Rook, Angelina Rook-Barten, Albertus Rook.

Op 11 December 1950 vertrokken uit de gemeente Rotterdam: Leendert Plaizier, Grietje Plaizier-Zevenbergen, Trijntje Plaizier, Willem 't Hart, Alida Frederika 't Hart-Spijker, Maaijke 't Hart, Sara Wilhelmina 't Hart, Johanna Frederika 't Hart.

In December vertrok uit de gemeente Utrecht: Jan de Graaf.

Op 2 Januari 1951 vertrokken uit de gemeente Amsterdam: Jansje Hille, Joan Jacob Hille.

In Januari 1951 vertrok uit de gemeente Almelo: Lambertus Vredeveld.

Op 19 Januari 1951 vertrokken uit de gemeente Alkmaar: Jan Keyzer, Neeltje Keyzer-Blokker, Gerrit Runia, Adriana Runia-Sinjewel, Robert Runia, Gerard Johan Runia.

Robert Timmerman.

Aangekomen: 23 Juli 1948.

Vertrokken: 31 Januari 1950.

Werkzaam geweest: Amsterdam, Utrecht, Assen, als B.P., Den Haag, Apeldoorn als B.P., Den Haag als B.P.

*

Sterling John Bennett Jr.

Aangekomen: 20 Juli 1948.

Vertrokken: 31 Januari 1951.

Werkzaam geweest: Utrecht, Nijmegen als B.P., Arnhem, Hengelo als B.P., Amsterdam Noord als B.P., Apeldoorn als B.P.

*

Le Roy N. Barker.

Aangekomen: 2 Augustus 1948.

Vertrokken: 31 Januari 1951.

Werkzaam geweest: Utrecht, Gent, Mechelen, Assen als B.P., Arnhem als B.P.

*

Ford Richard Paulson.

Aangekomen: 25 October 1948.

Vertrokken: 24 Februari 1951.

Werkzaam geweest: Deventer, Breda, Den Haag als overziener van het Priesterschap en Voorzorgswerk, Rotterdam Noord en Zuid als D.P.

*

James Harold Lyman.

Aangekomen: 27 September 1948.

Vertrokken: 24 Februari 1951.

Werkzaam geweest: Hilversum, Groningen, Rotterdam, Voorburg, Utrecht, Haarlem als B.P., Vlaardingen als B.P., Rotterdam-Zuid als B.P.

*

David Glenn Boyer.

Aangekomen: 2 Augustus 1948.

Vertrokken: 24 Februari 1951.

Werkzaam geweest: Amsterdam, Amsterdam-Noord, Utrecht, Harlingen als B.P., Arnhem, Rotterdam-Noord als B.P., later als D.P.

*

Homer Mark Jensen.

Aangekomen: 12 Juli 1948.

Vertrokken: 24 Februari 1951.

Werkzaam geweest: Dordrecht, Assen als B.P., Hoofdkantoor als Zendings-secretaris, Den Haag als B.P., Apeldoorn als D.P., Hoofdkantoor als secretaris, Haarlem als Hoofd van de Zendelingschool.

*

Delmar Boyd Davis.

Aangekomen: 15 October 1948.

Vertrokken: 24 Februari 1951.

Werkzaam geweest: Amsterdam, Assen, Sneek, Amsterdam-Noord als B.P., Hengelo als B.P., Deventer als D.P. van het Apeldoorns district, Haarlem als B.P.

*

Hal G. Moore.

Aangekomen: 27 September 1948.

Vertrokken: 24 Februari 1951.

Werkzaam geweest: Arnhem, Voorburg, Middelburg, Deventer, Leeuwarden ook als B.P.

*

Op 19 Februari 1951 vertrokken uit de gemeente Deventer: Willem Jan Meister Sr., Cornelia Meister-Bloem, Christina Hendrika Meister, Cornelis Meister, Johan Meister, Jan Meister, Pieter Jan Meister, Hannie Meister, Geesje Meister.

Op 13 Februari 1951 vertrokken uit de gemeente Dordrecht: Machiel ten Braak, Pieternella Johanna ten Braak, Catharina Elisabeth ten Braak-v. d. Velden, Elisabeth ten Braak.

Op 21 Februari 1951 vertrokken uit de gemeente Haarlem: Aletta Adriana Booms-Stam, Willem Booms, Elsje Booms, Tommy Booms, Adriana Aletta Booms, Eduard Booms.

Op 24 Februari 1951 vertrokken uit de gemeente Den Haag: Johanna J. C. Dingemanse, Catharina J. J. Dingemanse, Daniël Rob.

Op 25 Februari 1951 vertrokken uit de gemeente Rotterdam Zuid: Bastiaan Vliegthart, Jacob Vliegthart, Arnoldus Hermanus Goud, Johanna Geertruida Goud-Breikhoven, Frank Nederhand, Adriaantje van Schaik-van Vliet.

Op 24 Februari vertrok uit de gemeente Gouda: Hermanus Johannes Wijnhof.

OVERPLAATSINGEN.

Op 23 Januari 1951 Ernest G. van Corler van Enschede naar Rotterdam, Stephen L. van Wageningen van de school in Haarlem naar Rotterdam.

Op 9 Februari 1951 Delbert M. Dickmore van Leeuwarden naar Emmen, James L. Tillett van Emmen naar Leeuwarden, Darwin L. Seamons van Gent naar Eindhoven als B.P., William S. Horlacher van Rotterdam Zuid naar Rotterdam Noord, W. Jay Fellows van Utrecht naar Groningen, John W. De Young van de school in Haarlem naar Groningen, Rulon E. Ames van de school in Haarlem naar Amsterdam, Verl J. Cox van Schiedam naar Antwerpen.

Op 13 Februari 1951 Grant L. Jensen van Amsterdam Zuid naar Den Haag, Robert W. Mitchell van Arnhem naar Utrecht, Gail E. Dyreng van Gouda naar Schiedam.

Op 14 Februari 1951 G. Junior Garlick van Mechelen naar het Hoofdkantoor als assistent.

Op 22 Februari 1951 Leonard B. Hogan van Mechelen naar Harlingen, Kenneth G. McClellan van Harlingen naar Amsterdam, Parley Otis Rose van de school in Haarlem naar Gouda, Alan Dale Marchant van de school in Haarlem naar Arnhem.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DOOPDIENSTEN.

Op 25 Januari 1951 werden uit de gemeente Amsterdam gedoopt: Louise Elisabeth Charlotte Brinkmeijer, Alexandra Theodora Maria Radius-Fogarott, Adrieannie Nelly Beerman, Willem Schraders-Hamill, Gerrit Been, Adriaan Kuin, Maartje Kuin-van Andel, Barthout van Velthoven, Jacoba van Velthoven-Werke, Nicolaas Bloemberg, Maria Catharina Elisabeth Bloemberg-Leger, Anton Nicolaas Bloemberg.

Op 3 Maart 1951 werd te Dordrecht gedoopt: Jacoba Geertruida C. Juursema.

Op 3 Maart 1951 werd te Gouda gedoopt: Lijda Dijkman.

DOOPDIENSTEN DOOR DE ZENDING.

Vele zijn er, maar een buitengewone doopdienst vond plaats in Leiden op Zondagmiddag 11 Maart in het „Overdekte Zwembad” in de Haarlemmerstraat. Het zwembad werd ons voor deze dienst zonder enige kosten disponibel gesteld.

Dit gebaar van de directie van het zwembad wordt ten eerste op prijs gesteld. Om twee uur 's middags nam de dienst zijn aanvang onder leiding van President Lillywhite en District President Paul Ward.

Veertien personen sloten een verbond aan het watergraf.

Het Zendelingenkwartet bracht twee toepasselijke zangstukken ten gehore, waarna een toespraak ter inleiding van de doopplechtigheid werd gegeven. Er waren ruim 150 personen aanwezig waaronder een 50-tal niet leden. De dienst werd voortgezet in de avondvergadering in Den Haag, waar de dopelingen, door oplegging der handen de gave des Heiligen Geestes ontvingen.

OVERLEDEN.

Op 8 Januari j.l. overleed te Groningen Frouwke Dallinga-Mossel op de leeftijd van 90 jaar. Moge God de nabestaanden van deze zuster troost schenken in hun zwaar verlies.

GEHUWD.

Op 20 December 1950 is te Rotterdam Zuid het huwelijk voltrokken tussen Pieter-nella Johanna Hofstede en Nicolaas Broeksterhuizen.

VERORDINEERD.

Op 7 Januari 1951 te Rotterdam Zuid: Willem Jacobus Paay tot Priester door Ford R. Paulson.

Op 28 Januari 1951 te Dordrecht: Alfonsus Johannes van Olm tot Diaken; Roelof Kuipers tot Diaken; Teunis de Jong tot Leraar; Jacob van der Mijle tot Diaken; Leendert v. d. Werf tot Diaken.

Op 28 Januari 1951 te Hilversum: Anthonie van der Rijst tot Diaken; Laurens Beuk tot Leraar.

Op 4 Februari 1951 te Den Haag: Dirk Theodoor Matthijs Sterk tot Ouderling.

Op 11 Februari 1951 te Dordrecht: Abraham Cornelis van Wijngaarden tot Diaken.

Op 4 Maart 1951 in Den Haag: Karel Gerardus Tot Ouderling; Hendrik Johannes Fiering tot Diaken.

INGEZEGEND.

Op 3 Dec. 1950 te Rotterdam Z. werden ingezegend: Hendrik Weeland en Martinus Jacobus Weeland, zoons van Adriaan Johannes Weeland en Jacoba Schouten.

Op 5 December 1950 werden te Utrecht ingezegend: Peter en Robert Koense, zoons van Jan Marinus Koense en Alida Weijers.

Op 7 Januari 1951 werd te Haarlem ingezegend: Mildred Kirsten Kleyn, dochter van Cornelis Hendrik Kleyn en Wilhelmina Catharina G. Hart.

„De Ster“

Op 7 Januari 1951 werd te Groningen ingezegend: Evert W. J. van Denderen, zoon van Johannes van Denderen en Hendrica de Boer.

Op 7 Januari 1951 werden te Utrecht ingezegend: Eduard Maria van Huizen en Catharina Petronella Johanna van Huizen, zoon en dochter van Marius Wilhelm van Huizen en Margaretha Maria Eillebrecht.

Op 7 Januari 1951 werd te Amsterdam Zuid ingezegend: Alfred Pouwel Althoff, zoon van Bernard Althoff en Jisteltje van Komen.

Op 4 Februari 1951 werd te Zutphen ingezegend: Frederika Anneke Beumkes, dochter van Jan Willem Beumkes en Geertruida B. A. Wissink.

Op 4 Maart 1951 werd te Den Haag ingezegend: Henricus Gustav Jansen, zoon van Hendrikus Jansen en Clazina Cornelia Noordanus.

ZWIJNDRECHT GEOPEND VOOR HET ZENDINGSWERK.

Op Donderdag 8 Maart j.l. werd te Zwijndrecht voor de eerste maal een Kerkdienst gehouden. Gedurende deze dienst was de Geest des Heren in grote mate aanwezig. Onder de leiding van President Lillywhite nam de bijeenkomst haar aanvang. Gedurende deze dienst werden onderwerpen besproken, met betrekking tot het Herstelde Evangelie, n.l. „Een profeet in onze laatste dagen“, „Het voortkomen van het Boek van Mormon“, en andere uiteenzettingen aangaande de leerstellingen van de kerk. Volgens opgave van de secretaris van de gemeente, Br. G. L. de Jong, waren 79 personen aanwezig, waarvan 32 niet-leden.

Vervolgens werd op Zondag 11 Maart een goed geslaagde avonddienst gehouden, die voortaan elke Zondag aldaar zal plaatsvinden.

De vergaderzaal is gelegen in de Dacostastraat.

Wij wensen de ouderlingen Fowler en Tueller, aldaar werkzaam, veel succes in hun nieuwe onderneming.

OPENING ONDER HET NIEUWE HAAGSE BESTUUR.

8 Februari was een dag waarop de Haagse O.O.V. met trots terug kan kijken. Door de grote trek naar Zion waren er vele lege plaatsen gekomen en deze avond was een her-opening onder leiding van het nieuwe bestuur. Het programma was zeer geslaagd. Om een kleine greep te nemen uit het gebodene: „Zang, declamatie, openbaar spreken, voordrachten, viool- en pianospel en... niet te vergeten het zendelingen dubbelkwartet.

In de pauze waren er de gebruikelijke attracties ter versterking van **maag en kas**. Het was een goede avond en we hopen dat nog vele volgen mogen.